

**21 MICRORELATS DES DE
LA MEVA CLASSE**

ALUMNAT DE QUART D'ESO

21 microrelats des de la meva classe

21 microrelats des de la meva classe

Alumnat de 4t d'ESO – Grup d'Informàtica B5

Disseny de la portada: Joel Molero

1ª edició 2022, Editorial Institut Gallecs

Atribució-NoComercial-SenseDerivades

Passeig de Cesc Bas, 5, 08100 Mollet del Vallès,
Barcelona

Índex

Pròleg.....	7
La noche en el castillo de Alcasser.....	11
Un sueño.....	12
La historia de Halloween.....	13
La Lluna i el hoquei.....	14
El pozo.....	15
La primera nit.....	16
Lloc per a un més.....	18
Truc o tracte, soc aquí.....	19
Això és rutina.....	20
Halloween en Alemania.....	22
El día de Navidad.....	23
L'home del bosc.....	24
La casa.....	25
La reunió familiar.....	26
L'institut cementiri.....	27
La nina.....	28
La carbassa de la bruixa.....	29
Canibalisme a l'escola.....	30
Cops al cotxe.....	31
El Felip i la seva desgràcia a Halloween.....	32
Una mateixa veu.....	33

Pròleg

El llibre que teniu a les mans neix de les activitats formatives de la matèria de Tecnologies de la Informació i la Comunicació de 4^a d'ESO.

Aquestes activitats estan enfocades a l'aprenentatge de les funcionalitats bàsiques d'un processador de texts, concretament del *LibreOffice Writer*, de la distribució de documents en diferents formats accessibles i a l'empara de les llicències *Creative Commons*.

La producció d'un artefacte com a activitat de síntesi de la unitat pretén donar-li un sentit pràctic als continguts treballats durant el primer trimestre del curs i permetre a l'alumnat expressar-se de manera creativa, en aquest cas, mitjançant la creació d'un microrelat.

Com a professor de ciència i tecnologia del grup ha sigut una experiència enriquidora descobrir la imaginació i creativitat del meu alumnat i el seu vessant literari.

És per aquest motiu que us convido a gaudir d'aquestes petites peces tal com ho he fet jo durant la primera avaluació d'aquest curs.

Manuel F. Merino Moreno

Desembre de 2022

21 microrelats des de la meva classe

**Alumnat de 4t d'ESO – Grup
d'Informàtica B5**

La noche en el castillo de Alcasser

Berta Álvarez

Aquella noche en Alcasser era muy oscura, casi que lo único que alumbraba eran las estrellas.

Hacía más de cien años que no se veía salir a nadie de ese castillo, concretamente desde que murió “el abuelo”.

De repente estaba en mi casa y por la ventana vi que se encendía una luz del castillo. Volví a mirar y estaba apagada. Pensé que había sido una ilusión, pero esa noche sentí cosas muy extrañas.

Desde esa noche, cada vez que miro por la ventana se enciende la luz.

¿Me querrá decir algo “el abuelo”?

Un sueño

Haitam Bensaad

Abres los ojos. Y ves que estás caminando por el zoo descalzo. ¿Algo te persigue?

Sientes su respiración, sus pisadas fuertes más cerca y su olor desagradable. Miras para atrás. Asustado.

Pero no ves nada y a nadie. A lo lejos, alguien se escapa corriendo. Tú eres el monstruo.

La historia de Halloween

Carla Carmona

Todo comenzó un día normal, cuando un grupo de adolescentes salían del colegio.

Decidieron ir de acampada. Estaban todos juntos mientras comían dulces y contaban historias de miedo, de repente escucharon un ruido, salieron a ver que sucedía y había un hombre armado diciendo repetidas veces «truco o trato».

Ellos asustados preguntaron qué quería, y él respondió que o le daban los dulces o todos morirían. Al no querer darles las dulces acabó con sus vidas.

Es así como todo 31 de octubre se celebra *Halloween*, para recordar la vida de todas esas personas, y la historia del truco o trato.

La Lluna i el hoquei

David Comadran

Un dia normal, la Lluna estava entrenant al pavelló de la riera seca.

La Lluna va notar que una cosa no anava bé, el seu entrenador va començar a fer uns exercicis fora del normal.

La Lluna i Xantal se'n van anar al lavabo per a parlar sobre el que estava passant.

Era un dia de tempesta i hi havia molts llampecs; mentre estaven al lavabo van sentir un crit, venia del pavelló.

Quan van anar tot estava com abans, l'entrenament continuava igual, fins que... se'n va anar la llum i van trobar al Nil al sostre penjant d'una corda.

El pozo

Fátima Elamraoui

Mi hermano Daniel cayó en un pozo cuando tenía cinco años. Fue una de esas tragedias que con el tiempo se va superando poco a poco.

Veinte años después, mi hermano Daniel sacaba agua de aquel pozo al que nadie jamás había vuelto a asomarse por lo ocurrido.

En el cubo que transportaba el agua vio una pequeña botella con un papel en el interior.

«Este es un mundo como otro cualquiera», decía el mensaje.

La primera nit

Marina Fernández

Els dies a la ciutat solien ser simples; perseguir i vigilar a humans, mantenir tombes i castigar a aquells que s'ho mereixien.

Tot això va canviar a la meva nit del 31 d'octubre número 15.

Aquella anava a ser la primera nit on se'm tindria en compte com a fantasma i podria participar en els encàrrecs especials del rei.

Aquesta mateixa nit se'm va encarregar la cura d'un petit nen. Sent la meva missió que aquesta nit fos memorable per al petit.

A boca de nit, els fantasmes més experimentats ja tenien preparats tots els carrers amb les decoracions més esborronadores. Era llavors el meu torn d'actuar.

Em vaig transformar en un petit nen humà per aquesta nit i vaig acompanyar al petit nen per tots els carrers a la recerca de dolços i esglais.

Una vegada van marcar les 12, em vaig acomiadar i vaig tornar al meu lloc de cada dia amb l'esperança de l'any següent tornar a trobar-me amb ell.

Lloc per a un més

Felipe Fontan

Un home anomenat Nico va arribar d'un viatge de negocis. Es va allotjar a la gran casa que uns amics tenien als afores de la ciutat.

Aquella nit van passar una bona estona conversant i rememorant vells temps.

Però quan en Nico va anar al llit, va començar a fer voltes i no era capaç de dormir.

En un moment de la nit, va sentir un cotxe arribar a l'entrada de la casa. Es va apropar a la finestra i va passar un cotxe fantasma mentre reia amb un to que feia por.

Truc o tracte, soc aquí

Laura González

31 d'octubre, de nit.

Nens i no tant nens disfressats de tota mena de monstres i fantasies. I una nena. Una nena que anava casa per casa demanant lllaminadures. O això es deia.

Ningú no l'havia vist des de feia anys, tampoc havien tornat a veure la seva bonica disfressa de bruixeta.

Però tothom que sentia picar a la porta i en obrir no veia ningú, sabia que el fantasma d'aquesta nena els havia vingut a visitar.

Això és rutina

Unax Izquierdo

Em llevo per culpa d'un soroll estrany, cops a la meva porta i estic sol a casa.

Vaig a la cuina i una ombra veig passar. Quan torno al passadís la llum estava apagada

Ja estic tremolant.

Vaig al lavabo per mirar-me al mirall. No veig el meu reflex!

-Què està passant?-

-Toc, toc-

S'escolta a l'armari de la meva habitació.

No l'obro per por.

Surto de casa espantat, però abans he de baixar les escales, esglaó per esglaó.

Passes d'una persona quin horror.

Cada cop el cor em bateja més fort.

De sobte em desperto i em llevo per culpa d'un soroll estrany, cops a la meva porta i estic sol a casa.

Halloween en Alemania

Mario Jaén

Un día en Alemania, un grupo de amigos estaban en el centro donde algunos de ellos vivían.

Al filo de la media noche fueron a dar una vuelta y estuvieron deambulando por la ciudad hasta la madrugada.

Todos se fueron a sus casas menos dos de ellos que se quedaron más rato, al tiempo de estar en la calle se encontraron a una persona colgada de un aro.

El día de Navidad

Manuel Merino

El grupo descansa en un claro del bosque y yo, sentado, observo cabizbajo a Fred arrodillado junto al cuerpo de su hijo de apenas tres años.

Hace mucho que no existe la justicia.

Es el día de Navidad. Ya nadie lo celebra y solo algunos lo recuerdan, pero a Fred le han regalado libertad. No tendrá que velar por la seguridad de su hijo nunca más.

Yo, mientras, espero que Fred se aleje a darle sepultura. Un descuido mientras le da el último adiós y su mochila será mía.

Hace frío.

Y tengo mucha hambre.

L'home del bosc

Oulad Mounir

Era la nit de Halloween a Anglaterra.

Anaven junts un grup d'amics passejant pel bosc i de sobte van sentir sorolls a la seva esquena.

Es van girar tots a l'hora i es van adonar que en un camí ple de pedres hi havia un cartell en què de manera amenaçant es llegia:

Si no voleu morir heu de seguir aquest camí!

Plens de por van començar a córrer i de sobte va aparèixer un home vestit tot de negre i la cara plena de sang amb trossos de carn crua. A la seva mà portava un ganivet ensangonat.

Havien caigut en la trampa de l'home misteriós!

Els ulls d'aquell grup d'amics van acabar per terra ensangonat i des d'aquell dia no es va saber res del grup.

La casa

Naara Palma

¡Hola! Mi nombre es Lía y tengo 20 años.

Llevo unos dos meses viviendo en casa de mi madre desde que llegue al país. Actualmente vivo en Transilvania (Rumanía).

Escribo esto por si me llega a pasar algo.

Hace un tiempo escucho ruidos por toda la casa, verán... No son ruidos normales, sino voces de personas, niños corriendo y personas llorando. No me extrañaría si no fuera porque vivimos nada más ella y yo.

Tengo dos arañazos en mi hombro y no me los hice yo ni mi madre, pero tampoco quiero saber quién o qué me los ha hecho.

La reunió familiar

Lina Raja

Arribo a casa per prendre un descans després d'un llarg i penós dia a la feina.

Deixo les meves coses a la taula del menjador, però quan em voltejo cap a la sala, veig la meva dona mirant-me fixament mentre sosté el nostre fill a la falda...

Realment no sé què és pitjor, saber que la meva dona va morir amb el nostre fill al seu ventre fa més de dos mesos, o imaginar-me com hauran entrat per deixar els seus cossos.

L'institut cementiri

Abril Ramoneda

Una vegada hi havia uns alumnes, que van començar a sentir sorolls, a l'institut, quan anaven al lavabo o a llocs allunyats de la gent.

Sentien veus de nens, d'adults i d'avis.

Van decidir buscar notícies sobre el seu institut a internet i van trobar que abans de l'institut hi havia un cementiri on van construir sobre ell.

Els alumnes atemorits van explicar a la professora el que havien descobert i ella els va dir que això era mentida.

D'ençà de aquell dia ningú va tornar a anar sols per l'institut.

La nina

Lucía Ruíz

Un dia una nena anomenada Paola li va demanar als seus pares una nina preciosa.

Els pares li la van regalar pel seu aniversari.

La nena jugava amb ella durant hores, però quan s'adormia, la nina feia sorolls i li brillaven els ulls.

Des de llavors, la Paola només tenia malsons a les nits. Quan es va cansar de la nina l'abandonà i des d'aquell dia no va tornar a dormir plàcidament.

La Paola va decidir que mai més demanaria una nina.

La carbassa de la bruixa

Diego Salvador

La bruixa havia plantat una carabassa i estava molt contenta perquè aquella carabassa estava creixent molt de pressa i estava molt saludable.

Quan arribà la nit de Halloween, la carabassa cobrà vida, però es va enfadar amb la gent perquè sempre se les menjaven.

Quan la carabassa es trobà la bruixa, va voler matar-la per plantar-la i després menjar-se-la però, la bruixa intentà convenç-la perquè no la matés, però la carabassa no li va fer cas.

Així la carabassa matà a la seva mare, la bruixa, i va escapar.

Canibalisme a l'escola

Iker Sánchez

Vet aquí que una vegada hi havia, en Halloween, un grup d'alumnes que va deixar la seva classe de matemàtiques i va decidir explorar un bany abandonat.

Sabent que estava embruixat, van treure els telèfons mòbils per encendre les llanternes, però... les bateries estaven esgotades.

Es van espantar i, en sentir la veu de la Rosa, van pujar de puntetes les escales per esbrinar què estava passant. Van obrir la porta i la Rosa va aparèixer a la finestra, es va girar, va cridar -"correu!" i va saltar.

Van decidir baixar corrent. En arribar al pati, hi havia molta sang a terra, però la Rosa havia desaparegut.

Van descobrir un rastre de sang, i encara que tenien por, els alumnes el van seguir, esperant trobar la Rosa. Finalment, el que va trobar va ser una horda de professors amb les mans amputades que els va envoltar i els va impedir de sortir per demanar ajuda.

Cops al cotxe

Carla Sans

Els pares amb els seus dos fills estaven camí a la frontera quan el cotxe es va avariar al mig de la carretera.

Els pares van sortir a demanar ajuda mentre que els fills es van quedar al cotxe escoltant la ràdio.

A l'estona va sonar un avís que s'havia escapat un assassí prop d'on eren.

Tot era silenci quan es van sentir cops que provenien de la teulada.

Van sortir corrents sense mirar enrere, quan el germà gran va girar-se per veure terroritzat que els cops els estava fent un home amb el cap dels seus pares.

El Felip i la seva desgràcia a Halloween

Mykola Stefanskyy

El Felip era un nen que vivia a Mollet del Vallès, i encara que no ho sembli, era peruà.

Un dia, caminant pel carrer durant Halloween, el van segrestar tres persones disfressades de Jeffrey Dahmer a una furgoneta.

Més tard, quan van arribar al lloc on el tindrien, van començar a torturar-lo i el van obligar a menjar palomes vives, ja que segons ells seguia la seva cultura. A més, com a mètode de tortura, li van fer veure com assassinaven a la seva família. Finalment, el van decapitar mentre sonava música *Dubstep* i se'l van menjar com a sopar.

Una mateixa veu

Yarley Tituaña

Skid i Pump es trobaven jugant a l'habitació, on passaven un Halloween molt tranquil.

El rellotge va tocar les nou de la nit i la mare, sota les escales, els va cridar:

— Ja podeu baixar, el sopar està llest!

Van sortir tot el ràpid possible amb cura de la baixada, però abans d'endinsar-se a la cuina, algú els va agafar per darrere, cobrint les seves boques i ficant-los en un petit armari.

Estaven molt espantats, però la por va passar a desconcert quan aquesta persona era la mare de Skid; demacrada, més envellida i amb una mirada més espantada que les seves.

Els va mirar directament i va dir:

— No crideu, jo també l'he escoltat.

